

Ježiš Kristus

Všetci počítame s gravitáciou, ale nie všetci počítame s Kristom

On (Kristus) je obraz neviditeľného Boha, prvorodený zo všetkého stvorenia, lebo v ňom bolo stvorené všetko na nebi a na zemi, viditeľné i neviditeľné, tróny a panstvá, kniežatstvá a mocnosti. Všetko je stvorené pre neho a skrze neho (Kol 1, 15-16). Boh si predsavzal zjednotiť v Kristovi ako v hlave všetko, čo je na nebi aj čo je na zemi (Ef 1, 10).

*Boh stvoril nebo a zem a všetko v nich. A, ako dnes už vieme, všetko toto stvoril **za pomoci svojich slov**, lebo slová sú moc. „Nech sa stane“, prehlásil Boh a stalo sa. A všetko, čo Boh stvoril, bolo dobré. Spomedzi svojich stvorení bol Boh zvlášť hrdý na muža a ženu, pretože do nich vdýchol časť seba samého, svoj dych, svojho ducha. Lenže diabol bol žiarlivý a nahnevaný. A tak jedného dňa, keď sa Boh znova tešil z muža a ženy, diabol čírou náhodou kráčal opodiaľ. Priblížil sa k Bohu a pýta sa ho, čo na týchto dvoch stvoreniach – mužovi a žene – najviac obdivuje. Keď Boh otvoril svoje ústa, aby mu odpovedal, diabol úskočne priskočil k nemu a do úst mu vložil nejaký predmet, ktorý spôsobil, že Boh nemohol pohnúť jazykom a tak Boh nemohol prehovoriť. A nakoľko Boh tvorí iba slovami, diabol sputnal jeho tvorivú moc. Diabol sa z toho veľmi tešil. Jeho cesta k mužovi a žene bola naplno voľná. Mohol si s nimi robiť, čo chcel. Občas sa vrátil naspäť k Bohu, aby sa mu vysmieval. Jedného dňa Boh na jeho výsmech náhle odpovedal. Samozrejme posunkom, ako inak, keď jazyk mal zviazaný. Totiž pozdvihol jeden prst svojej ruky. „Jeden?“ pýta sa diabol. „Snažíš sa mi povedať, že by si chcel povedať iba jedno slovo? Je to tak?“ „Áno“, prikyvuje Boh, a prosiac ho zároveň svojim spýtavým pohľadom a gestami rúk. Sebavedomý diabol si hovorí: „Nemyslím si, že aj keď je Bohom, že by jedným slovom mohol vykonať nejakú veľkú škodu. OK. Nech teda povie to jedno slovo.“ A tak diabol uvoľnil puto z Božieho jazyka. A Boh vyriekol svoje jediné slovo pošepky. Vyriekol ho pre muža a ženu a toto slovo im prinieslo veľkú radosť. Bolo to slovo, ktoré dalo dohromady všetku lásku, odpustenie a tvorivosť, ktorú Boh zhromažďoval vo svojom srdci počas času svojho mlčania. A slovo, ktoré vyslovil znelo: **JEŽIŠ**.*

Ježiš sa predstavuje ako identifikácia s Otcom. „Kto vidí mňa, vidí Otca.“ On a Otec sú jedno. **On je viditeľný obraz neviditeľného Boha.** Na Bohu nie je nič viac, než je na Ježišovi. Ježiš je kompletným a konečným zjavením Otca.

Ježiš to vysvetľuje slovami: „Ja som cesta, pravda a život. Ak je tu nejaká kompletná Pravda, ak je tu dokonalá a neomylná Cesta a ak je tu plnohodnotný nejaký Život, potom touto cestou, pravdou a životom som ja. Nie som len jedna z mnohých ciest, jedna z mnohých právd, a jeden z mnohých životov, ale jediná cesta, pravda, život.“

Toto je dôležité vedieť. Mnohí z nás totiž ako keby verili, že príde ešte nejaké iné zjavenie od Boha. Ako keby im Ježiš nestačil. V Ježišovi sme dostali všetko. Nič nové už nejestvuje. Nič viac nám Boh už povedať nevie. Ježiš je centrom dejín, kľúčom k pochopeniu všetkého. Ježiš je centrom našej viery. V slove Ježiš je povedané všetko. Je tam prítomný celý Boh. Kiež nás vedie k tomu, aby sme ho urobili centrom svojho osobného života.

Otázky na zamyslenie:

- 1. Ako zmýšľam o Kristovi? Ako o historickej postave, alebo ako o Bohu, ktorý mi daroval nový život?*
- 2. Komu som naposledy povedal o Kristovi? Kedy to bolo?*
- 3. Čo chcem urobiť preto, aby sa Kristus stal aj pre mňa jedinou Cestou, Pravdou a Životom?*